

عنوان مقاله:

نیایشگاه در عهد قدیم، عهد جدید و قرآن

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 2، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

عباس اشرفی - هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

سوال و درخواست بندگان خدا از خداوند قادر برای رفع حاجت و نیاز مادی یا معنوی که مهم ترین آن درخواست نجات از ضرر و مرگ می باشد، عمدتاً در نیایشگاه ها صورت می پذیرد. این مقاله با روش تطبیقی در پی پاسخ به پرسش «چگونگی نیایشگاه در کتب مقدس (عهد قدیم، عهد جدید و قرآن)» می باشد. در این نوشتار، ضمن واژه شناسی نیایش به تبیین جایگاه نیایشگاه از دیدگاه کتب مقدس پرداخته، آنگاه مقایسه ی اجمالی بین دیدگاه ها نموده است. مکان عبادت در عهد قدیم، خیمه ی عبادت، کنیسه، در عهد جدید، سخن از کنیسه و نیز کلیسا و در قرآن سخن از مسجد می باشد. عهد قدیم تاکید بر سنگی بودن، در بلندی بودن، مذبح بودن مکان نیایشگاه دارد. در عهد جدید صرفاً تاکید بر مومنان است. در قرآن تاکید بر مومنان، مکان و زمان است. عهد قدیم مقرراتی را برای ورود به عبادتگاه وضع می کند، ولی عهد جدید برای ورود به کلیسا منعی قرار نداده است. قرآن ورود مشرکین را به داخل مسجدالحرام منع می کند. مسجدالحرام از حیث محوریت عبادی- اجتماعی در اسلام با هیچ نیایشگاهی قابل قیاس نمی باشد و در یهود و مسیحیت چنین محوریتی وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

نیایش، نیایشگاه، خداوند، عیسی مسیح، قرآن، عهد قدیم، عهد جدید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1744856>

